

ἀποξήρανσιν τῆς σταφίδος, ἔναντι τῆς ὑπὸ σκάνης ποιεύτης, πλὴν δύμως δὲν ἀπέδειξαν, οὐ αἱ ἐν λόγῳ ἀπώλειαι διφείλονται εἰς φω- τογηματὰ αἴτια.

Κατόπιν τούτου καὶ λόγω τῆς σπουδαιότητος τοῦ θέματος, τόσον ἀπὸ θεωρητικῆς δους καὶ ἀπὸ πρακτικῆς καὶ οἰκονομικῆς πλευρᾶς, ἐθεωρήσαμεν σκόπιμον νὰ συνεχίσουμεν τὰς ἔρευνάς σχετικῶς μὲ τὰς ἐν λόγῳ ἀπώλειας, πρὸς ἐπιβεβαίωσιν ἀρ' ἐνὸς τῆς θεωρίας τῆς «φω τὸ ο χ η μι κ ης επιδράσεως» τοῦ ἡλίου καὶ πρὸς ἀνακάλυψην ἀρ' ἑτέρου καὶ ἑτέρων — ἐκτὸς τῶν δικτετρῶν — πορφαρώντων, ἐὰν βεβαίως ὑπάρχουν, οἱ δυοῖνι συντελοῦν εἰς τὴν ἀπώλειαν τῶν σακχάρου τῆς ἀποξηρανομένης ὑπὸ τὸν ἡλιον σταφίδος. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον προβεβημένων κατὰ τὸ παρελθόν εἴπος εἰς σειράν πειρυζάτων.

Διενέργεια Πειραιώτων

Σειρά Ι. Πειραια α Α'. Κατ' αὐτὸν ἐγένετο ἐκχύλισις ποσότητός τινος Ἑρᾶξ σπαρδίος. Τό δέ εἶ αὐτῆς ληφθὲν γλεῦκος ἐθερμάνθυ μέχρι βρασμοῦ, ἐπὶ δεκάλεπτον, δῆ τὴν ἔξουδετέρωσιν τῶν σακχαρομυκήτων τῆς ἀλκοολικῆς ζυμώσεως. Μετὰ τὴν φύξιν τούτου ἐγένετο προσδιορισμός, τοῦ ἐν αὐτῷ περιεχομένου σακχαρού διὰ τοῦ σαγχαρομέτρου. Εὔρεθη δὲ περιεχόν 15 ορο σάκχαρον (Μ.δ. πέντε σακχαρομετρήσεων), εἰς θερμοκρασίαν γλεύκους 26°. C.

Ἐκ τοῦ γλεύκους τούτου ἐλήφθησαν τρία
γέλιματα ἔξ 100 κ. ἑ. ἔκκστον. Τὸ πρῶτον
τούτων ἔξετέθη ὑπὸ τὸ δάμεσον ἡ λιακὸν φῶς
ἔντος κάψθη ἐν πορσελάνῃς. Τὸ δεύτερον ἐ-
τοποιεῖται ἐντὸς ὀγκομετρικῆς φάληρης τῶν
100 κ.ε. καὶ ἔξετέθη ὁμοίως εἰς τὸν ἥλιον.
Τέλος τὸ τρίτυν διεψυλάχθη εἰς σκοτεινὸν
μέρος, μακρὰν τὸν ἥλιακον καὶ διαχύτου
φωτός. Μετὰ πάροδον πενθήμερου προέβη-
μεν εἰς τὴν σακχαρομέτρησιν τῶν δειγμά-
των τούτων, διό τοῦ σακχαρομέτρου, ἀφοῦ
πάντων ἐφέραμεν τὴν θερμοκρασίαν των εἰς
25°.C. καὶ συνεπληρώσαμεν αὐτὰ δι' ὑδα-
τος μέχρι τοῦ ἀρχικοῦ των ὅγκου. Εὑρέθη-
σαν δὲ περιέχοντα, ἀπαντά, τὴν αὐτὴν πο-
σότητα σακχάρου. Ήτο 15ολ.

Πειραιώς, ήτοι 15 ορ.). Ελήφθη ποσότης γλεύχους ἐκ σταφυλῶν κορινθιακών σταφιδος, δύο τοῦ δποιου προσετέθη σαλικυλικὸν δέ, εἰς ἀνάλογαν 1 υ)ο πρὸς πρόβληψιν τῆς αντιπεντατικῆς ζυμώσεως. Τοῦτο σακχαρομετρήσθεν διὰ σακχαρομέτρου εύρεθι περίσσον 16,4 ορ)ο σάκχαρον (Μ. δρος πέντε σακχαρομετρήσθαινον) εἰς θερμοκρασίαν 26,5°C. Ἐκ τοῦ γλεύκους τούτου ἐλήφθησαν δύο δείγματα ἑπτακαντάρια, έκαστον Τὸ έν τούτων ἐποιοθετήθη ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν η-

λιον, ἐντὸς κάψης, τὸ δὲ ἔπερον διεφύλαχθη εἰς τὸ σκότος. Εἰς τὸ ὑπὸ τὸν ἥλιον γλεῦκος προσετίθετο τὸ ἔχτιμιζόμενον ὕδωρ, ἵνα μὴ ἀπόξηρανθῇ. Μετὰ ἐπάταιμέρουν ἀμφότερα τὰ δειγμάτα ἐσακαρυόμετριθίσαν, ἀφοῦ πρῶτον ἐφέραμεν αὐτά εἰς τὴν θερμοκρασίαν τῶν $26,5^{\circ}$. C. καὶ τὰ συνεπληρώσαμεν δι' ὑδάτους μέχρι τοῦ ἀρχικοῦ των ὅγκου. Εὑρέθησαν δὲ περιέχοντα τὸ αὐτὸδ μὲ τὸ ἀρχικὸν γλεῦκος σάκχαρον ἡτοῖ 16, 400 εἰς τὴν θερμοκρασίαν $26,5^{\circ}$. C.

Πείρα μα Γ.' Εἰς ποσθήτα τινὰ γλεύκους ἐκ νωπῶν σταφυλῶν κορινθιακῆς σταφίδος προσετέθη σαλικυλικὸν δέξιν πρός πρόληψην τῆς ἀλκοολικῆς ζυμώσεως καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐλήφθησαν ἐκ τούτου δύο δείγματα ἐπειδὴ 200 κ. ἔ. ἔκαστον. Τόδε ἐν τούτων ἐξετέθη εἰς τὸν ἥλιον, τὸ δὲ ἔτερον ἐτοποθετήθη εἰς τὴν σκιάν. Μετὰ τετράχμερον καὶ ἄφου τὸν ἔτι λόγων δείγματα συνεπλούθησαν δι' ὑδάτων μέχρι τοῦ ἀρχικοῦ των δύκου, προσθήσασθαι τὸ ειδικόν των βάρος. Εὑρέθη δὲ τοῦτο ἔχον ὡς ἑξῆς:

1) Δεῖγμα ήλιου: Ειδ. βάρος 1106,5 θερμοκρασία γλεύχους 28°C .

2) Δεῖγμα σκιᾶς: Ειδ. βάρος 1106 θερμοκρασία γλεύκους 28.5°C .

Σε ειρά δ. Π. Π. Ειρά μα α' . "Έκ τινος ποσότητος σταφυλῶν κορινθιακῆς σταφύλως, τῆς αὐτῆς ωριμότητος, ἀφρέθη προσεκτικῶς διὰ φαλιδίου ωρισμένη ποσότης ὄχγῶν οὐγίῶν καὶ ἀπτηλλαγμένων φθύρων τὴν ἐπιδερμίδος, τῷ αὐτῷ περίποτον μεγέθους; καὶ τῆς αὐτῆς ωριμότητος. Αἱ ὁράγες αἵτιναι διεχωρίσθησαν εἰς δέκα ἔξι λοιβαρή δείγματα, ἐκ 50 γραμμαρίων ἔκαστον. Τὰ δείγματα ταῦτα κτενευμήθησαν τὸ χαῖων εἰς 4 διμάδας, δισαὶ καὶ αἱ περιπτώσεις τῶν ὑδάτων μελέτην θεμάτων. Οὕτω ἔκάστα διμάς περιελάμβανε 4 πειραματικὰ δείγματα (ἐπι αναληψίᾳ τῆς αὐτῆς ποσότητος). Έκ τῶν διμάδων τούτων, ἡ πρώτη ἔειτέλη πρὸς ἀποξήρανσιν ὑπὸ τὸν διμεσον ἥλιον, ἡ δευτέρα κάτωθεν μελανοῦ ὑφάσματος ἀραιᾶς ὑφάνσεως (μέθοδος κ. Βένι), καὶ ἡ τρίτη κάτωθεν διατήρητος διαφανοῦς πολυκυτίθεντος. Εἰς τὰς ὁράγας τῶν δείγμάτων τῆς τρίτης διμάδος (ὅχι εἰς δλας) προειλήθησαν, διὰ ξυριστικῆς λεπίδος, μικροτραυματισμοί, ὡστε νὰ ἐπιτευχθοῦν μικροεκχυμώσεις σακχάρων ἐν εἰδεί σταγονίδιων. Τέλος ἐπὶ τῶν δείγμάτων τῆς τετάρτης διμάδος ἐγένετο, ἀμέσως, προσδιορισμὸς τοῦ σακχάρου εἰς τὸ γλεῦκος αὐτῶν, διὰ σακχαρομέτρου.

Είτε τάς ύπο άποξηρανσιν δύμάδας ἐλήφθη φροντίς ὥστε νὰ μη παρατηρηθῇ οὐδεμίας ἀπώλειας εἴτε ἐκ μηχανικῶν ἢ ἄλλων αἰτίων. Η ἀποξήρανσις ἔγενετο ἐντὸς ὑαλίων πινακιών (PETRI) καὶ διεξήχθη ὑπό δύμαδας καρικᾶς συνθήκας. Η πλέον ἐν-